

بررسی میزان مشکلات شهری جامعه معلولین (با مطالعه موردی شهرستان مهاباد)

افشین کریمی^{1*}، بهمن گلابی²

1- کارشناس معماری ، دانشگاه آزاد اسلامی ، واحد مهاباد، ایران (afshinkarimi.arch@gmail.com)

2- دانشجوی کارشناسی ارشد عمران سازه، موسسه آموزش عالی علم و فن ارومیه، ایران (Bahman.golabi1@gmail.com)

چکیده

آنچه در این نوشتار سعی بر طرح آن داریم یک نظریه نیست بلکه تلاشی است برای یادآوری فراموش شده ها در خلق فضاهای امروز و بالخصوص در فضاهای عمومی شهری، لذا این تحقیق سعی دارد تا ضمن ارائه برخی آمار و اطلاعات کلی در زمینه تعداد افراد و حداقل فضاهای لازم و نحوه بکار گیری این فضاها به بیان عمده مشکلات اساسی معلولین در محیط های شهری به صورت کلی و به صورت جزئی و مثالی به نقد و بررسی این مشکلات در پروژه های شهری شهرستان مهاباد بپردازد. و گاهی راه حلهایی را برای آن ارائه کردیم یا راه حل های ساده و استاندارد را که شهرداری در انجام آن کوتاهی کرده است بیان کرده ایم.

واژه های کلیدی: معلولین، طراحی شهری، مناسب سازی، مشکلات شهری

1- مقدمه

عموما خانه سازی و شهرسازی بدون موانع و دارای خدمات حمل و نقل ویژه ی سالمندان و معلولان به اندازه کافی توسعه نیافته است. توسعه نیافتگی شهرها در این زمینه مانع از کار، مراقبت بهداشتی، خرید و فعالیت های اجتماعی و تفریحی بسیاری از سالمندان و معلولان می شود و همچنین مانع از آزادی ایشان برای برخورداری از یک زندگی مستقل میشود. از نظر تاریخی تاکید جامعه بیشتر بر نهادهای نهادهای موضوع معلولان و سالمندان است زیرا آنان نیازمند کمک هستند و نتیجه نهادهای نهادهای این موضوع محدود شدن آنها در محیط هایی بوده است که مانع از رشد، خودکفایی و یکپارچگی آنها در جامعه میشود [1]

مناسب سازی به کارهایی اطلاق میشود که افراد معلول و جانباز قادر باشند تا آزادانه و بدون خطر در محیط پیرامون خود اعم از اماکن عمومی محیط شهری و ساختمانهای عمومی حرکت کنند و از تسهیلات محیطی- اجتماعی- فرهنگی و اقتصادی با حفظ استقلال فردی لازم بهرمند شوند. با توجه به شمار معلولین و جانبازان و افراد کم سن و ناتوان براساس مطالعات سال 1386 از 90 هزار مکان ارزیابی شده ، فقط 2900 مکان برای تردد معلولان و جانبازان کشور مناسب می باشد. متأسفانه شهرداریها در خصوص مناسب سازی محیط های شهری برای معلولان و جانبازان اقدام موثری انجام نداده اند. این درحالیست که براساس ماده دو قانون جامع حمایت از حقوق معلولین تمامی وزارتخانه ها و سازمانها و موسسات و شرکتهای دولتی و نهادهای عمومی و انقلابی موظفند در طراحی و تولید و احداث ساختمانها و اماکن عمومی و معابر و وسایل خدماتی به نحوی عمل کنند که امکان دسترسی و بهره مندی برای تمامی افراد دارای معلولیت ایجاد گردد. [2]